30/11/2021

Заупокойна света Литургия и опело на ставрофорен иконом Ангел Ангелов

На 29 ноември в старинния столичен храм “Св. София“ бе извършено опело на ставрофорен иконом Ангел Ангелов, дългогодишен председател на храма, посветен на Божията Премъдрост, и духовен надзорник на Софийска епархия.

Ерудираният богослов, философ, грижовен пастир и проповедник се престави в Господа на 24 ноември, в навечерието на празника на първия епископ на български език – св. Климент Охридски, когото той обичаше от цялото си сърце и душа, и на когото подражаваше в разпространение на Живото слово.

Многобройно църковно изпълнение се събра на опечалено събрание в древния храм в понеделник – деня, в който св. Църква е определила да се отдава чест на безплътните небесни сили. Ден особено почитан от отец Ангел заради неговия небесен покровител.

В сутрешните часове на деня бе извършена Заупокойна литургия в памет на упокоилия се духовник. С благословението на Негово Светейшество

Софийския митрополит и Български патриарх Неофит тя бе възглавена от Негово Високопреосвещенство Варненския и Великопреславски митрополит Йоан, който бе в съслужение с Негово Високопреосвещенство Врачанския митрополит Григорий и Техни Преосвещенства: Мелнишки епископ Герасим, секретар на Св. Синод на БПЦ, Белоградчишки епископ Поликарп, викарий на Софийския митрополит, Браницки епископ Пахомий, ректор на Софийската духовна семинария, както и архимандрит Василий, протосингел на Софийска митрополия, архимандрит Исаак, архиерейски наместник на Кюстендилска духовна околия, архимандрит Евтимий, ставрофорен иконом Нелуц Опря, представител на Румънската патриаршия у нас, протойерей Евгений Павелчук, секретар на представителството на Московския Патриарх в България, храмовите свещеници, голямо множество духовници от Софийска епархия и четирима дякони.

Молитвено участие в заупокойните богослужби взе Негово Преосвещенство Адрианополският епископ Евлогий, игумен на Рилската света обител. На мертвените последования присъстваха още г-жа Йорданка Фандъкова, кмет на град София и г-н Явор Кирилов, личен секретар на Н.В. Цар Симеон II и завеждащ Царската канцелария в Двореца Врана.

В края на литургията митрополит Йоан, с присъщото си духовно красноречие се обърна към опечаленото събрание:

“В навечерието на празника на св. Климент, който е монашеската похвала и архиерейската слава, Господ откъсна едно от красивите си цветя на Своята земна градина, за да го посади в Своята Божествена градина – в Царството Божие. Смъртта на един духовник е скръбно и печално събитие и тя се преживява трудно, защото е свързана с липса на любимата личност. Смъртта е загуба за домашната църква, загуба е за съответния храм, енория, епархия и в крайна сметка – загуба за св. Църква.

Знаем колко е трудно да намериш Човека, а още по-трудно е да намериш духовника! И като го откриеш се прилепваш до него, защото разбираш, че той е този, който ще те води по пътя на спасението. Когато напусне пределите на земния път, тази липса не може да се замени. Но имаме упованието и надеждата, че Бог прибира Своите Си човеци в Царството Божие и ако те имат дръзновение пред Него няма да оставят никого, а още повече, с молитва ще се застъпят пред престола на Всевишния.

Отец Ангел беше изключително представителна личност на св. Църква. Той по всяко време и на всяко едно място изпълняваше своето послушание.

Където и да отидеше, представяше св. Църква и затова ще остане в нейната жива памет. Сега в храма, където той толкова се е молил и е извадил хиляди частици за живи и починали християни, дойде време ние живите да изпълним своя дълг и да се помолим за упокоение на душата му…

Отец Ангел много обичаше светоотеческата литература – творчеството на св. Максим Изповедник, на св. Григорий Палама… Веднъж, когато говорихме по въпроса какво е свещеникът, той сподели за впечатлилите го слова на св. Йоан Златоуст, който казва, че „свещеникът е ангел Божий, който приема в ръцете си Христа, който говори вместо Христа и Му служи“. Свещеникът когато служи заема своите ръце на Христа и затова св. Йоан Златоуст ни съветва да бъдем като свещенослужители толкова чисти, колкото са ангелите, и да знаем, че по време на богослужение ние сме с ангелите на небесата.

Отец Ангел през цялото свое време на служение се стараеше в благонравие и благочиние, със страх Божий и благоговение да направи онази хармония между житието и служението. Затова имаме жива надежда за него, чрез думите на св. ап. Павел за възкресението на Господа Иисуса Христа… Ние всички говорим за Възкресението, но на никого сега не му се умира, защото смъртта е алогична, но знаем че нашата надежда е Христос.

Христос е истината! Христос е животът! Христос е хлябът! Христос е живата вода! Христос е светлината! Христос е Възкресението! Христос е славата Божия! И всичко това го разбираме чрез живота на свещеника. Защото именно в лицето на Иисуса Христа се изпълниха Божиите обещания. Божиите обещания са слава Господня чрез нас човеците. Бог да упокои в селенията на праведниците нашия любим събрат и служител! Завършвам словото си с думите на псалмопевеца, които прозвучават всяка сутрин в Полунощницата, в изпълнението на 17 катизма, 118 псалом, 94 стих: Твой съм аз, спаси ме, защото търся Твоите заповеди.“

След духовно ободрителните слова на митрополита, присъстващото духовенство със запалени свещи в ръка отслужи край ковчега на отец Ангел, поставен в центъра на храма, последованието на свещеническото опело.

Древният храм, изпълнен с опечалени роднини, събратя, енорияши, християни от различни енории и духовни чеда, скърбеше за своя всеотдаен пастир и ревностен наставник. Да го изпратят в последния му земен път дойдоха синодални служители и служители на Софийска митрополия, деканското ръководство на Богословския факултет и преподаватели,

общественици, лекари, състуденти, приятели и съработници на Божията нива, с които години наред отец Ангел споделяше трудности, житейски неволи и радости. Със запалени свещи в ръка, всички вместо поздрав мълвяха: „Бог да прости отец Ангел!“.

В края на чинопоследованието, Мелнишкият епископ Герасим се обърна към опечаленото събрание и прочете архипастирското слово на Негово Светейшество Софийския митрополит и Български патриарх Неофит, в което бяха изтъкнати достойнствата на упокоилия се духовник и бяха отправени към близките пастирски думи на съболезнование и утешение. В него се казва:

“От младини отец Ангел отдава своя живот в служение на Бога. През годините е познат на всички ни с усърдното усвояване, а след това и в преподаването на най-висшата наука – теология в Богословския факултет на Софийския университет „Св. Климент Охридски“. Наред с това носим жив спомена за неговото служение в софийския храм „Св. вмчк Мина“, а от 2004 година и като председател на църковното настоятелство при древния старинен храм, посветен на Божията Премъдрост. Неизменната му подкрепа в църковните дела е и по време на Шестия Църковно-народен събор в Рилската света обител, където той бе член на организационното бюро. През 2011 г. това доверие премина в назначението му за протосингел на Софийска митрополия, по времето на блаженопочившия наш предшественик патриарх Максим, както и по наше време, на тази длъжност остана до 2017 г. След това бе назначен за духовен надзорник на богодаруваната ни епархия.

Във време на духовна нищета, объркаост, отчуждание от вярата и християнските ценности, родната ни света Църква загуби примерен свещеник и богослов, блестящ оратор, учен, любящ баща, верен Христов съратник, духовен изповедник на стотици човешки души. Чрез своето чистосърдечие успяваше да ги приведе под благодатния покров на Църквата Христова, а в духовната просвета и в приобщаването на младите не жалеше сили за привличането им по пътя на спасението. Ревността му по богослужението виждахме в светата литургия, която той обичаше да отслужва с вдъхновение. Това е и повод за постоянното му пребиваване в дома Господен, което е явно свидетелство за искрената му вяра в Спасителя Христос.

Днес си спомняме за безройните му заслуги в надграждане авторитета на Църквата Христова сред обществото. Посрещан радушно от всички, а участието в благотворителни организации и социални инициативи го направи познат на мнозина. Богословските му познания и дълбока мисъл са даровете,

с които той представяше светата ни Църква сред академичните среди, а отличното познание на библейските текстове и светоотеческата традиция бе възможност да бъде наш представител сред инославните и иноверни общности в страната.

Особени са заслугите му за основаването на Поклонническия път “Рилският Чудотворец”. Чрез това той привелече множество човешки души по пътя Христов. Загубата на отец Ангел Ангелов оставя огромна празнота. Неговата чиста вяра и вдъхновено слово са пример на мнозина, които поеха по трудния, но спасителен път на свещенството.

Отец Ангел остава пример на самоотвержено духовно служение. Отличаваше се с преданост и грижа за всички послушания, които му се възлагат. Проповедник, писател, духовен отец и наставник, приятел и грижовен стопанин на дома Христов са дарбите, които украсяват неговия житейски път.

Загубихме верен сътрудник на Господнята нива, за когото вярваме, че сега се радва и тържествува в небесната Христова Църква, заедно с Божията Майка и всички светии, в които вярваше и проповядваше.

Надеждата ни е, че Господ Иисус Христос, Когото отец Ангел Ангелов обичаше и през живота си се стремеше да проповядва и изповядва, ще приеме душата му в Своите обятия и ще я настани в обещаното място на спасение, което „око не е виждало, ухо не е чувало и човеку на ум не е идвало това, що Бог е приготвил за ония, които Го обичат“ (I Кор. 2:9), за което той копнееше от цялото си сърце и душа.”

След като присъстващите се простиха за последен път с отеца бе изпълнен чинът, полагащ се при погребение на духовник. Свещеници понесоха ковчега с тялото и го внесоха в св. олтар, за да обиколят с него св. престол. Така за последен път упокоилият се свещеник премина през царските двери и се отправи, придружен от цялото църковно изпълнение към гробното място, подготвено в Православен гробищен парк „Св. архангел Михаил“ в кв. „Бояна“. Изпълнението на мертвеното “Святий Боже”, катавасиите “Помощникъ и покровитель бысть”, както и пасхалния тропар “Христос воскресе” съпроводиха ковчега на излизането му от храма, с което църковното изпълнение изрази вярата си във всеобщото възкресение.

Бог да прости всички волни и неволни съгрешения на новопреставилия се и обичан ставрофорен иконом Ангел Ангелов! Бог да го упокои при Себе Си в Царството на мира и радостта!

Вечна и блажена да бъде паметта му!

ЗА ПОВЕЧЕ СНИМКИ НАТИСНЕТЕ ТУК: https://flic.kr/s/aHsmXbxT2M

bg-patriarshia.bg